

INTRODUCZIUN

DAD URSICIN G. G. DERUNGS-BARTOLOMEI

Forsa il pli enconuschent, quei schinum nau «evangeli dil feigl perduu». Ni evangeli dil bab che spetga siu feigl sfarfatg che veva pretendiu da vegnir «pagaus o», era ius e veva sfarlatau tut – e che retuorna uss. Tgei gaudi pils moralists da saver immaginar tgei petta pagada che quei schani survegni. Ni igl evangeli dil feigl ch’ei restaus a casa e sa buca vertir ch’ei vegn fatg fiasta per quel che tuorna. El, il brav feigl restaus a casa, vess forsà spitgau che siu frar survegnessi ussa il duiv castitg. E nus spitgassen ch’il bab muossi silmeins il det a quei malempudau valanuot e tschenti precisas cundiziuns avon che retscheiver el en casa. Quei pretendess nossa buna moral burgheisa. Mo nuot de quei. Il Diu digl evangeli ei evidentamein «auters»! Tgi de nus stess buca spontanamein dalla vart dil bien feigl restaus fideivlamein a casa e che sevilenta cun raschun cun siu bab e segrittentescha cu el auda la musica de fiasta e freda il barsau dil vadi da maz. Nus denton, bravs cartents, stuein emprender la cardientscha danovamein. Quei ei la semeglia dil Bab ch’ei «auters», adina «auters»; buca semplamein in Diu da teschambers e baselgias «serradas», mobein in Diu che para da habitar ordeifer e spetga vess sin quels ch’enqueran el.

EVANGELI

Lc 15,1–3.11–32

¹Da tuttas sorts publicans e pucconts vegnevan tier Jesus per tedlar el. ²Cheu murmignavan ils farisès e mussaders dalla lescha e schevan: Quel retscheiva ils pucconts e maglia cun els! ³Sinquei ha el raquintau ad els sequenta semeglia:

¹¹In um veva dus feigl. ¹²Il giuven dad els ha detg al bab: Bab, dai la part facultad che tucca a mi. Ed il bab ha partiu denter els il possess. ¹³Paucs dis sissu ha il feigl giuven priu siu fatg, ei serendus en ina tiara lontana ed ha sfarlatau leu tut cun menar ina veta lischada.

¹⁴Suenter ch’el ha giu fatg ir tut, ha ei dau in grond fomaz en lezza tiara, ed el ha entschiet a sentir la miseria. ¹⁵El ei ius e sepladius tier in vischin da quella tiara. Quel ha tarmess el o sin sia pastira a pertgitar ils pors. ¹⁶El vess bugen empleniu siu venter cun las bliuschas ch’ils pors magliavan, mo negin deva ellas ad el. ¹⁷Lu eis el ius en sesez ed ha detg: Cons luvriers ch’ein en schurnada tier miu bab han paun en abundanza, e jeu sun cheu e mierel dalla fom! ¹⁸Jeu vi semetter sin via e turnar tier miu bab e dir ad el: Bab, jeu hai fatg puccau encunter il tschiel ed encunter tei; ¹⁹jeu meretel buca pli da senumnar tiu feigl, tegn mei per in da tes luvriers da schurnada. ²⁰Ed el ei semess sin via per turnar tier siu bab. El fuva aunc lunsch naven, che siu bab ha cattau ad agur el ed ei vegnius tschaffaus da cumpassiun.

El ei currius encunter ad el, ha embratschau e bitschau el. ²¹Il feigl ha detg al bab: Bab, jeu hai fatg puccau encunter il tschiel ed encunter tei; jeu meretel buca pli da senumnar tiu feigl. ²²Mo il bab ha detg a ses fumegls: Spert, vegni cun il meglier vestgiu e targei en ad el, dei in ani per siu maun e

calzers per ses peis! ²³Menei neutier il vadi engarschau e mazzei el, e lu lein nus magliar e far fiasta, ²⁴pertgei quest miu fegl fuva morts e viva puspei, el era piars ed ei puspei anflaus! Ed els han entschiet a far fiasta.

²⁵Siu fegl pli vegl fuva sil funs. Cura ch'el ei returnaus e vegnius damaneivel dalla casa, ha el udiu a sunar e saltar. ²⁶El ha clamau neutier in dils survients e dumandau, tgei che quei munti. ²⁷Quel ha detg ad el: Tiu frar ei turnaus a casa, e tiu bab ha fatg mazzar il vadi engarschau, perquei ch'el ha survegniu anavos siu fegl sauns e salv. ²⁸Cheu eis el vegnius vilaus ed ha vuliu saver nuot dad ir en casa. Mo siu bab ei vegnius ord casa ed ha supplicau el d'entrar. ²⁹Mo el ha rispundiu a siu bab: Mira, tons onns survesch'jeu gia a ti, e mai hai jeu surpassau in da tes camonds, e tonaton has ti mai dau a mi gnanc in ansiel per che jeu sappi far fiasta cun mes amitgs. ³⁰Mo ussa che quest tiu fegl ei turnaus a casa, suenter ch'el ha sfarlatau tia rauba cun pitaunas, fas ti mazzar per el il vadi engarschau!

³¹Ed il bab ha detg ad el: Miu affon, ti eis adina cun mei, e tut quei ch'ei miu ei era tiu. ³²Mo ussa s'auda ei da far fiasta e selegrar, pertgei quest tiu frar fuva morts e viva puspei, el era piars ed ei puspei anflaus.